İBN-İ EBİSSAKRÎ EL-VÂSITÎ

Şafiî mezhebi fıkıh âlimlerinden. İsmi, Muhammed bin Ali bin Hasen bin Ömer'dir, İbn-i Ebissakrî el-Vâsıtî diye tanınır, 409 senesi Zilka'de ayının, onüçüncü Pazartesi günü doğdu. 498 senesinin Cemâziyel-evvel ayının 14. Perşembe günü Vâsıt'ta vefât etti. Şeyh Ebû İshâk Şîrâzî'den (rahimehullah) Bağdad'da fıkıh tahsil etti. Onun anlattıklarından nakillerde bulundu. Ebû Bekr el-Hatîbî'den ve Ebû Saîd el-Mütevellâ'dan dersler dinledi. Ondan Ebû Gâlib Ezzuhlî, Muhammed bin Nasır el-Hâfız, Ebû Mensûr bin Cevâliki ve başkaları da, ondan rivâyette bulundular.

Edebiyat ve şiirle meşgûliyeti fazla idi ve onunla meşhûr oldu. Belâgatte, fazilette, güzel yazı yazmakta ve iyi şiir söylemekte son derece mahir idi.

Onun hakkında İbn-üs-Sem'ânî şöyle der: "O, fıkıh âlimidir, edîbdir, nükteli söz söyler."

Onun şiirinden: "Kim Allahü teâlânın irâdesine karşı çıkarsa, onun dinden haberi yok demektir, insanlar çalışmalarıyla, ancak kaderde olan şeylere kadir olabilirler."

Şiirleri Dîvân-i Vâsıtî adlı tek cildlik eserde toplanmıştır.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Vefeyât-ül-a'yân cild-4, sh. 450

2) Tabakât-üş-Şâfiiyye cild-4, sh. 191

3) Keşf-üz-zünûn cild-1, sh. 818

4) Mu'cem-ül-müellifîn cild-10, sh. 317,